

200703745/1.

Datum uitspraak: 29 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/18116 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 15 mei 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 april 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) in het kader van de behandeling van het door appellante gemaakte bezwaar tegen het uitblijven van een beslissing op een aanvraag om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, de aanvraag alsnog afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift, in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

2.2. Hetgeen in grieven 1 en 3 naar voren is gebracht, omschrijft niet de gronden waarop appellante zich niet met het omschreven onderdeel van de aangevallen uitspraak kan verenigen. Mitsdien is geen sprake van grieven in de zin van artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Het aldus aangevoerde kan daarom niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.3. In grief 2 klaagt appellante dat, samengevat weergegeven, de rechtbank heeft miskend dat de vraag of artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) moet worden betrokken bij de beantwoording van de vraag of zij vrijgesteld dient te worden van het mvv-vereiste.

2.3.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen bij uitspraak van 9 november 2007 in zaak nr. 200702675/1, www.raadvanstate.nl, zal het tegenwerpen van het mvv-vereiste in een concreet geval slechts in uitzonderlijke gevallen schending van artikel 8 van het EVRM opleveren, nu de uit het mvv-vereiste voortvloeiende verplichting Nederland te verlaten in beginsel slechts tijdelijk van aard is. Of artikel 8 van het EVRM ook tot vergunningverlening zou moeten nopen, kan daarbij, zoals de Afdeling eerder

heeft overwogen in bijvoorbeeld de uitspraak van 28 september 2004 in zaak nr. 200403756/1 (JV 2004/432), nog niet aan de orde zijn.

2.3.2. De rechtbank heeft in het kader van het beroep van appellante op artikel 8 van het EVRM, onder verwijzing naar het door de minister in het kader van de hardheidsclausule ingenomen standpunt omtrent de door appellante aangevoerde feiten en omstandigheden die het familie- en gezinsleven betreffen, overwogen dat hieruit niet volgt dat zij op grond van artikel 8 van het EVRM had moeten worden vrijgesteld van het mvv-vereiste.

Reeds nu appellante in hoger beroep niet gemotiveerd heeft gesteld dat en waarom de rechtbank in deze feiten en omstandigheden aanleiding had moeten zien voor een andersluidend oordeel, faalt de grief.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. T.M.A. Claessens en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid
van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

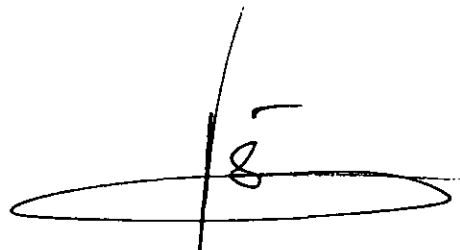
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 november 2007

348-553.

Verzonden: 29 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

T
I
I

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/18116

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te _____, eiseres,
gemachtigde: mr. A.J.J. Fraanje, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van
Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M.Y. Jacobs, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Tegen het niet-tijdig beslissen op de aanvraag van eiseres tot verlening van een
verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verblijf bij
echtgenoot _____ heeft eiseres bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij besluit van 6 april 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiseres, voor zover gericht
tegen het niet-tijdig beslissen op de aanvraag, gegrond verklaard, alsmede de aanvraag om
verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in behandeling genomen en
die aanvraag om verlening van de verblijfsvergunning afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij faxbericht van 11 april 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 6 maart 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiseres is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, en tweede lid, van de
Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) juncto artikel 3.71, eerste lid, van het
Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) wordt een aanvraag voor een
verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op reguliere gronden afgewezen, indien de aanvrager
niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv).

procedurenummer: AWB 06/18116

2

Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 kan verweerder het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hardheidsclausule).

Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) heeft een ieder recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

Ingevolge artikel 8, tweede lid, van het EVRM is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen

2.2 Verweerder stelt zich in het bestreden besluit op het standpunt dat de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking voor verblijf bij echtgenoot moet worden afgewezen. Daartoe heeft verweerder gesteld dat eiseres niet in het bezit is van een mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd en dat zij niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Voor zover eiseres een beroep doet op de hardheidsclausule is verweerder van opvatting dat de omstandigheden waarop eiseres een beroep doet geen redenen vormen voor toepassing daarvan.

De weigering om eiseres vrij te stellen van het mvv-vereiste betekent geen schending van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM. Alles in ogenschouw genomen is volgens verweerder niet gebleken dat internationale verplichtingen tot inwilliging van de aanvraag nopen.

2.3 Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerders weigering de hardheidsclausule toe te passen het bestreden besluit strijdig doet zijn met het recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

Eiseres wijst daartoe onder meer op de beslissing van het Europees Hof voor de rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 12 mei 2005, nummer 1872/04 (JV 2005/303) en de uitspraken van de voorzieningenrechter van deze rechtbank van 7 maart 2006 met nummer AWB 05/49154 en van 19 oktober 2006 met nummer AWB 06/22772.

Verweerder gaat voorbij aan het feit dat het mvv-vereiste voor eiseres, en haar echtgenoot en kinderen, in feite een permanente scheiding zal betekenen. Nu de echtgenoot van eiseres niet beschikt over voldoende middelen van bestaan zal een aanvraag om een mvv tot een negatief resultaat leiden. Terugkeer van de echtgenoot van eiseres naar Marokko om het gezinsleven aldaar vorm te geven ligt om persoonlijke redenen niet voor de hand.

Eiseres zelf woont sinds 1993 hier te lande en beschikte tot 2 juli 2003 over een geldige verblijfsvergunning. Tevens dient rekening te worden gehouden met de belangen van de drie hier te lande verblijvende kinderen van eiseres, die respectievelijk zijn geboren op _____ en _____. Het oudste kind is schoolgaand en spreekt vloeiend Nederlands.

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

2.4.1 De rechtbank gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden. Eiseres is in bezit

procedurenummer: AWB 06/18116

3

geweest van een verblijfsvergunning onder de beperking "voor verblijf bij echtgenoot" laatstelijk geldig tot 2 juli 2003.

Op 15 april 2003 heeft eiseres een aanvraag tot verlengen van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning gedaan. Bij besluit van 21 juli 2003 is de aanvraag om verlenging niet in behandeling genomen omdat eiseres ook na gelegenheid tot verzuimherstel het verschuldigde legesbedrag niet heeft betaald. Dit besluit is onherroepelijk geworden nu daartegen geen rechtsmiddel is angewend.

Op 22 juni 2005 heeft eiseres de onderhavige aanvraag gedaan om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "voor verblijf bij echtgenoot".

2.4.2 De aanvraag tot het verlenen, het verlengen of het wijzigen van een verblijfsvergunning die is ontvangen nadat de geldigheidsduur van de eerdere verblijfsvergunning is afgelopen, maar die nog wel is ontvangen binnen de redelijke termijn van zes maanden, wordt ingevolge artikel 3:82, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit, getoetst aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf. In onderhavig geval is gebleken dat de aanvraag is ingediend langer dan zes maanden nadat de geldigheidsduur van de eerdere verblijfsvergunning is verlopen, zodat voornoemd artikel niet op de onderhavige aanvraag van toepassing is.

2.4.3 Niet in geschil is dat eiseres niet in het bezit is van een mvv. Ter beoordeling staat of verweerder heeft kunnen besluiten dat eiseres niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van de hardheidsclausule.

Zoals de Afdeling rechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) heeft geoordeeld in onder meer de uitspraak van 26 juni 2003, 200301886/1 (JV 2003/357) blijkt uit de wetgeschiedenis dat de in artikel 3:71, vierde lid, van het Vb 2000 neergelegde bevoegdheid bedoeld is als discretionair van aard en beperkt van omvang. Gevallen, waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal kunnen worden tegengeworpen, zijn bij en krachtens artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 van dat vereiste uitgesloten, zodat toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijke gevallen die door wet- en regelgever niet zijn voorzien.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiseres geen omstandigheden gesteld op grond waarvan verweerder niet in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat aan eiseres geen beroep op de hardheidsclausule toekomt. De door eiseres gestelde omstandigheden gelegen in de financiële situatie van haar echtgenoot en in de lange duur van haar verblijf in Nederland, en in het feit dat haar kinderen hier in Nederland zijn geboren en schoolgaand zijn, zijn geen omstandigheden die niet geacht kunnen worden te zijn voorzien in de regelgeving en het beleid, en kunnen derhalve niet leiden tot vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van de hardheidsclausule.

Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 8 van het EVRM, in het bijzonder eiseressess stelling dat het doorlopen van de mvv-procedure in het land van herkomst voor eiseres een langdurige ontwrichting van het familie- of gezinsleven met zich meebrengt, alsmede haar beroep op de psychische situatie van haar echtgenoot, overweegt de rechtbank dat de vraag of artikel 8 EVRM ertoe noopt dat de vreemdeling wordt toegelaten in beginsel eerst in het kader van de behandeling van de aanvraag om verlening van een mvv kan worden beoordeeld. De rechtbank begrijpt verweerders standpunt volgens het bestreden besluit, als toegelicht in het verweerschrift en ter zitting, aldus dat eiseres geen "family-life"-gerelateerde feiten en omstandigheden heeft gesteld die in het kader van de

procedurenummer: AWB 06/18116

4

---

hardheidsclausule volgens artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 nopen tot afwijking van dit beginsel. Verweerder mag daarbij betekenis toekennen aan het feit dat de uit het mvv-vereiste voortvloeiende verplichting Nederland te verlaten in beginsel tijdelijk van aard is.

Gezien het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluiten dat eiseres niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van de hardheidsclausule.

2.5 Het beroep is derhalve ongegrond.

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Awb.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 06/18116

5

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond;

Aldus gegeven door mr. W.M.P.M. Weerdesteijn, rechter, en door deze en
drs. S.R. Jonkergouw, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitsproken in het openbaar op: 15 MEI 2007.

Afschrift verzonden op: 15 MEI 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr A.J.J. Fraanje
Mr B.J. Manspeaker

Steegoversloot 54
3311 PP Dordrecht

Tel. 078 614 50 16
Fax 078 614 55 25

FRAANJE & MANSPEAKER
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 MEI 2007 ✓	
ZAANKNR.	03745
REG.	3136
BEHANDELD DO:	V1 PAR:

PER FAX: 070 365 13 80

Alsmede per post

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

betreft: / IND Rijswijk Reg. 3136
onze ref: 20070188 / er
uw ref: 9111.26.0185
datum: 30 mei 2007

1906 - A

Griffier: gemachtigde heeft bij u een rekening-courant t.b.v. de betaling van het griffierecht

onder de naam: "Fraanje en Manspeaker advocaten"

Hoger Beroepschrift Vreemdelingenwet Regulier

Ten behoeve van de vreemdelinge:

achternaam
voornamen
geboortedatum
nationaliteit Marokkaans
geslacht V
woon- of verblijfplaats

Van:

naam gemachtigde	A.J.J. Fraanje
volmacht	De advocaat verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.
plaats van vestiging	Dordrecht
correspondentieadres	Steegoversloot 54, 3311 PP Dordrecht
telefoonnummer	078 614 50 16
faxnummer	078 614 55 25
Overige gegevens:	
IND-nummer	9111.26.0185
CRV-nummer	
IND-district	IND Rijswijk Reg. 3136
datum bekendmaking uitspraak	15 mei 2007
omschrijving uitspraak	Beroep is ongegrond verklaard.

Tegen genoemde uitspraak, welke hierbij is gevoegd (*), wordt hoger beroep ingesteld en de volgende grieven aangevoerd:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat eiseres geen omstandigheden heeft gesteld op grond waarvan verweerder niet in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat aan eiseres geen beroep op de hardheidsclausule toekomt.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de vraag of art. 8 EVRM er toe noopt dat de vreemdeling wordt toegelaten in beginsel eerst in het kader van de behandeling van de aanvraag om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) kan worden beoordeeld.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten dat eiseres niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van de hardheidsclausule.

Toelichting:

Uw afdeling heeft in de uitspraak van 7 februari 2007 geoordeeld dat bij een niet-tijdige aanvraag tot verlenging of wijziging van de verblijfsvergunning, waarmee de aanvraag gelijk gesteld wordt met de aanvraag tot verlening, geen ruimte is voor toetsing aan art. 8 EVRM.

Naar mening van appellante is deze uitspraak strijdig met verschillende ontvankelijkheidsverklaringen van klachten bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) 2 december 2004, 42620/02; 12 mei 2005, 1872/04 en 12 mei 2005, 1869/04).

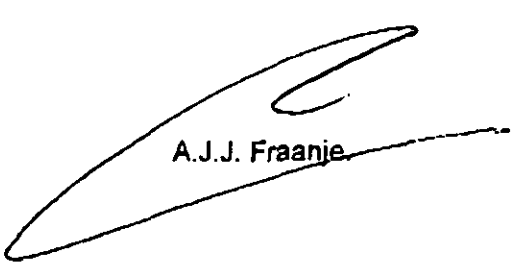
Het Hof deelt (vooralsnog) dus niet het standpunt van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat art. 8 EVRM geen rol speelt in een procedure over mvv-vrijstelling.

Appellante is voorts van mening dat de IND had moeten ingaan op de vraag of de mvv-aanvraag kans van slagen heeft en of terugkeer een tijdelijk karakter zal hebben. Er kan namelijk sprake zijn van schending van art. 8 EVRM als terugkeer zal leiden tot een langdurige ontwrichting van het gezinsleven. (rechtbank Almelo, 19 oktober 2006, 06/22772)

En de voorzieningenrechter van rechtbank Haarlem (7 februari 2007, 06/4054) oordeelde dat niet gezegd kan worden dat bij afweging van de genoemde omstandigheden en gelet op de belangen van de minderjarige kinderen de weigering verzoekster vrij te stellen van het mvv-vereiste geen schending betekent van art. 8 EVRM.

Ook in de onderhavige zaak heeft de rechtbank onvoldoende gewicht gehecht aan de belangen van de drie in Nederland geboren kinderen.

Dordrecht, 30 mei 2007.

A.J.J. Fraanje